

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dünya
Güzeldir
Hâlâ
Bejan
Matur

ŞİİR

Yayın No 2013

Şiir 840

Dünya Güzeldir Hâlâ

Bejan Matur

Editör: Sakine Korkmaz

Kapak deseni: İnci Eviner

Kapak tasarımı: Umut Peh

Sayfa tasarımı: Muzaffer Aysu

© 2021, Bejan Matur

© 2021, bu kitabın tüm yayın hakları

Everest Yayınları'na aittir.

1. Baskı: Mart 2021

ISBN: 978 - 605 - 185 - 581 - 3

Sertifika No: 43949

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Matbaa Sertifika No: 45099

Çiftelhavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL

Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76

e-posta: info@everestyayinlari.com

www.everestyayinlari.com

www.twitter.com/everestkitap

facebook.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BEJAN MATUR

DÜNYA GÜZELDİR HÂLÂ

§

BEJAN MATUR

Bejan Matur, günümüz şiirinin en önemli temsilcilerinden. Şiirleri 36 dile çevrildi. Ödüller aldı. Pek çok ülkede sayısız konferans ve festivale konuk oldu.

9'u şiir, toplam 11 kitap yayınladı. Deneme ve makaleler yazdı.

Şiirlerini, Londra Kraliyet Operası (Royal Opera House), Kings Place London, Ubud (Bali) ve Princeton Üniversitesi gibi önemli mekânlarda müzik eşliğinde geniş izleyici topluluklarına sundu.

How Abraham Abandoned Me (İbrahim'in Beni Terketmesi) kitabı, T.S. Eliot'ın kurucusu olduğu Poetry Society tarafından 2012 yılının en iyi çevirisi seçildi.

Yedi Gece adlı şiir-müzik albümü Kalan Müzik'ten yayınlandı.

Ankara Hukuk Fakültesi mezunu olan Matur, halen Londra-İstanbul arasında yaşamaktadır.

İÇİNDEKİLER

I. bölüm

ışık

dünya güzeldir hâlâ	9
geride kalan kırlangıç	13
neye yeter soluğumuz	18
kekik çiçeği	20
nereye bakıyorsun ey yürek	22
kainat insana bakarak yaşar	24
bizans sesleri	25
iki nehri var suriye'nin	30

II. bölüm

güneş

apollon'un kurtları	35
unutuştaki tanrılar	36
söyle bana	37
güneşim benim	38
ve şarkım	39
giz	40
muska	41
kalbin aldığı mesafe	42
her çare güneştedir	48

bir rüzgâr eser portakal bahçelerinden	51
ne kalacak geriye	53
gümüş merdivenler	54
belirsizlik	55
hangi eksiklikten	56
eşik	57
ışığın bükülmesi	58
gerçek sessizlik sesle doludur	60
kelimelerin tanrısı şair	61
sahi	62
doğmak	63
görünmez maviliğim	64
ey yanılğı	65
kayıp	66

III. bölüm

toz

elbette kadınlar	69
gül bahçeleri	70
üç meneccim	71
tozun bilinci	72

I. bölüm

ışık

dünya güzeldir hâlâ

ıssız bir dağ yolunda
kaplan ve ejderha
yalnız olmadığına dünyanın
bir işaret.

hayattan anladığını söylerken
büyümekte olan birine
şaşar kalırsın.
dünya güzeldir hâlâ
ve müzik doludur.
büyük koroların tanrısallığı ile
böceklerin basit serzenişi arasında
sızlayan bir kalptir dünya.
o sesleri duymuş olmak
cennet mi?
o sınırdaki kalmış olmak peki?
güzellikle gerçek arasında
unutkan ve yabancı.

büyüdüm evet
artık bunu bir veda sayabilirim.
büyüdüm dikenlerin şarkısıyla
cırcır böceğinin
yaz uğultusuna karışan masalında.
iğde kokuları
ve tepelerin arasında
gizlice büyüdüm.

en fazla nehirler durdurdu beni
sırrını çözemediğim o boğucu bilinmezde
yüzecek cesareti bulduğumda kurtuldum kendimden.
mozaiklerin saklı güzelliği
bir yakınlık gibi göründü bana.
ve dışarı çıktığımda sanki dünyada değildim.
insanın macerası kendine karşı sürerken
dönüp kainata baktım yeniden
ve başka bir dil duydum ilk kez.
adını koydum rengin ve ışığın
ruhun titreyişini gördüm derinde.
bazen olur evet
adımını kainattan dünyaya atarsın
ve dünya güzeldir bir süreliğine.
ışığın büyüsünü unutmuşsundur
kanatlanıp gidebildiğin sonsuzluğu.
sana acı görünen o çıkmazda
hatırlamaya çalışmak seni insan kılrsa da
hep eksik kalırsın.

sorular bittiğinde dil daralır diyen şair
sorular bittiğinde belki de başlar varoluş
sonsuzluğa eşlik eden
başlatır ışığı
ruhtan önce!
böylece yoluna kaplanlar çıkar
ejderhalar çıkar döndüğün her köşeden.
şehir bir masaldır ısrarla
içinde iyinin ve kötünün karşılaştığı bir muamma.

nerde olacaksın
karanlığın mı
ışığın mı yanında?
karanlığın bir düşüş olduğunu anladığında
bellidir tarafın artık.

ya unutkanlık!
ölümle tamamlanan unutkanlık
bizi uyandırmadan önce
ışığın bükülüşüne doğru ilerlemek.
ışığı bükebilen kalbin acısıyken
inanmak.
şimdi, büyümenin bu dünyadan büyüme olduğunu
hatırlatan o evden giderken
tüm dünyayı bir yabancı gibi yaşamayı diliyorum
ilk kez!

geride kalan kırlangıç

bazen olur.
geride kalır biri.
bu yıl tam 106 kırlangıç saydım
diyen babamın sevinci.
gelir giderler hep
19 martta dönerler ama.
bekleriz annen ve ben.
kapımız açık bekleriz.
12 ağustosta giderler yine.
bir gün gecikmez.
güneye yemen'e giderler diyor annem
karabiber yemeye.
karabiber severler.
ama bu sabah uyandığımızda
geride kalan bir kırlangıç gördük.
tele tünemiş güneye bakıyordu.
bebekti belki de
yemen'e kadar uçamazdı.
bazen olur
geride kalır biri
ve konuşur birden.

biz varız ama
baban ve ben
bekliyoruz burayı,
bizim de aklımız hep yollarda.
ben uçaklara bakıyorum en çok,
yıldızlar gibi gökyüzünde
parlayıp sönen,
çocuklarımı getirip götür
o kanatları seviyorum.
dua ediyorum hep
her köşede bir ip bağıyorum
kapılara pencerelere.
böğürtlen toplamaya gittiğimizde
elime batan diken duruyor hâlâ.
sızlıyor içimde ama bırak acıtsın diyorum.
annemin ellerinde kalan böğürtlen lekeleri...

bazen olur evet
biri kalır geride.
yurt kılmak için toprağı
kapatır kanatlarını
ve gitmez.
ben her şeye yeniden bakıyorum
tekrar doğmak gibi
taşları sökülmüş bir çitin
ağırlığını anlamak gibi.
ceviz ve iğde kokuları arasında
geceye karışmış hisler.
kimse tutamaz günün hesabını
çocukluk geride kalmıştır,
saçlar sim içinde
mahcup bir kucaklaşma geçmişle.
ve topu topu akılda kalmış birkaç anının
gülümsenerek hatırlanması.
o kadardır bağım görünürde,
uzağım köyün dünya telaşına.
ama rüzgârla konuşmam hiç değişmez.

annemin seksen yaşını aşmışken yürüdüğü tarlada
bahçe çitinin taşlarını düzeltmesi
babamın kuşlara yem verme telaşı
ve onların bu toprağın çok derinlerinde duran nefesini
benim
avcumda saymam...
bazen olur evet
biri geride kalır
unutur gitmeyi.
belki cesaret edemez
“sözleştiler kendi aralarında,
anlaştılar güzelce”
diyor annem.
kırlangıçların zarif katarını anlatıyor yemen'e giden.
bilmiyor,
o geride kalan
benim kalbimdir.
oraya tüneyip uzaklara bakan
geçmişle gelecek arasında çizilmiş bir hat olan o telde
durup evi hissedem.
kainatı duyan kalbiyle
bir güçsüzlük müdür o kalma,
bir belirsizlik midir kanatları açmayan?

bazen olur evet
biri kalır
ondan bir işaret taşımak içindir doğada,
bakışın belirginleştiği yerde
ruhu konuşturan bir işaret.
her şeye yeniden baktım
otların sararmış aynasında
nefesimi tutarak
taşların koyu yüzünde sayarak izleri.
ve baktığım her yıldızın hesabını tutarak yeniden.
çocukken, kalbimi sevinçten parlatan o doğanın
hâlâ ve ısrarla orada durması
uyandırdı beni.
bazen olur evet
ve olan iyidir hep.

neye yeter soluğumuz?

baktıkça incelemekte yer kabuğu
insanın telaşından.
ama neye yeter soluğumuz
hangi uzayı genişletmeye
hangi karanlığı tüketmeye?
insanda başlayıp
insanda biterken sonsuzluk,
hangi ölümsüzlük ağıtı
anlatır yaşadığımızı,
hangi yas yeter?
şimdi yeniden bakarken
gördüğüm yüzler
kurtarılmayı bekleyen birer kayıp.
nereden başlayacağız
hangi kabullenilmiş acıdan?
her biri susturulmuşken!

ya öfke?
kimden başlayacağız
kaldırmaya çizgiyi
aramızdaki?
bakıyorum toprağa
sınırlara bakıyorum
herkes aynı arayışta.

nereden başlayacağız duymaya inceliği
nereden hissetmeye müziğini kainatın
nereden ışığını sonsuzluğun?

sonsuzluk ışıktır evet,
ışıktır sonsuzluk
bükülmeyi bekleyen.
yalandan bir zaferle salınıp geçen
her bedenin hissettiği büyüdür.
şimdidir sonsuzluk
bütün korkuları aşacak gücü
insana veren.

sidi bou said / tunus 2019

kekik çiçeği

taşların gizlediği bir ses duyacağız
küçük ellerin masumiyetinde
açılan bir uzay.
tepeleri çıkacağız hevesle
ayın ve güneşin ülkesinde
iz süreceğiz
hiç sormadan kim
ve neden,
inanacağız.
minik kalplerin çağrısı
taşa kazınmış beklerken
tam o anda
güneşle ayın
aynı çizgide buluştuğu aralıkta
sözlerim kime ulaşır
kime görünür kederim,
elinde bir demet kekik çiçeğiyle bana bakan
o büyülü gözlere mi?
ya parmakların acemiliği,
kelimeye mi
müziğe mi götürür bizi?
ay tanırçası sin'in dağında
küçük kızların korusu
ra ra ra ra ra ra ra ra...
dünyaya tanıdık olmayan o ses
ta ta ta ta ta ta ta...
katıldım aralarına

masumiyeti bilmek
ve inanmak için tanrılara yeniden,
dünyayı bekleyen
hep bekleyen.

soğmatar 2019

nereye bakıyorsun ey yürek?

renk çözüldü kalpte.
kainatın en ücra köşesinde
dügümlenen sır
başka adımlarla yöneldi ışığa
başka inançla.
şimdi bastığım her taşın varlığı
müzik olarak akıyor ruhuma.
gözlerden başlanmalı
gözlerin buğulanan çizgisinden.
nereye bakıyorsun ey yürek,
hangi uzaklığa?
neye talipsin
hangi kavuşmaya?
şimdi duyuyorum sesi
düğüm çözülüyor anda.
evlerin içinde müzik
kuyuların yüreğinde neşe
ve bir salınım kalıyor bana geçmişten.
eskiden bu kıyıda yeşermiş olan ağaçlar,
toprağın çok derinlerinde can bulmak için
sulara koşarken
boğulmanın tek gerçek olduğu tarihin yaşanması.
ve bir savaş tanrısı
elinde gümüşten okla güneşe yürürken
annem, karanlıktan çık
uzaklaş gölgelerden diyor.
ruhum ise çoktan varmış ışığın köküne.

biliyor kederden öncesi yok
ve başlangıç sır.

halfeti / zeugma 2019

kainat insana bakarak yaşar

**kainat insana bakarak yaşar
sessizliğe bakarak.**

kainat insana bakarak genişler.

**bir şeyin bilinci
bir şeyin kanatlarıdır.**

göbeklitepe 2019

I.

her Şey toprağın altında kalmış da
ben duymaya çalıŐıyormuŐum gibi.
ahh kubbeleri dolduran müzik!

karanlıklardan gözlerin irisine uzanan
ışık ve de.

II.

bizans sesleri
toprağın altında duran hakikatler,
yıldızlarda aradığım insanlık ve de.
ahh ne çok gittim geriye,
ilk yer dediğim o gerçeğe
ne çok yaklaştım bilmeden.

ama değil işte,
cevaplar göktedir her zaman
yıldızların
bize bir rahim gibi görünen
koruyuculuğundadır.
aşktan söz et bana
çocuklukta vardığın hakikatlerden.
yılanların uçuşu
kuzuların açlığı
ve dilinin taşıdığı isyan.
bana gerçeği anlat,
acıttığın hayalleri
ve büktüğün inancı.
şimdi duyuyorum
kayaların vadilere tutunuşundaki ısrar
mozaiklerde gülümseyen gözlerdeki tanıdıklık,
yalnız değiliz evet,
toprağın altında bize konuşan sesler var.

eğil bak
gör o eski dili
bizi insan kılan gerçekleri.
ve güven duymamızı zamana
devam etmemiz için.
her şey akar evet
her şey değişir
hiçbir şey aynı kalmaz
ve gerçekte hiçbir şey yoktur!
bundan anladığım aşktır.
mitolojik korkularla
güvenin parçalanmasıdır
bundan anladığım.

ama insanız ısrarla.
bir ceylan tedirginliğinde yaklaşıp da olana
acıtır heves.
korkuların en dilsizini seçmiş olsak da.

öyle ya, sessizlik de bir cevaptır,
sessizlikte bilsen ne gerçekler gizli.
şimdi üzgünüm,
henüz durmamış kalbimle
karanlıkta başka bir dil konuşuyorum.

her şey değişir evet
ben değiştim.
ve parçalandım gerçeğin aynasında.
hakikatin göktaşı sildi varlığını kainattan.
ve tozdur sınavım benim,
karanlık bir evde
ışık huzmeleriyle görülen uzayın
yıldızlar kadar uzak olan toplamıdır.
o tozda kendini arayan gözleri
o tozda kendini arayan çocuğu
görmüştüm.
ondan istenen kefeni
utangaçça taşıyan küçük elleri.
ve mahcubiyetini babaların köylerde.
ve bir kadının karanlıkta aydınlanan sırt çizgisini
saçlarıyla örttüğü inceliği.
oğulların ölüme gidiş acısını
ev içlerinde.

onlar sarılırken kefene
ipleri biz çocuk ellerimizle bağlardık.
toprağa indirilirken ölüme inanmaz
peşlerinden koşardık.
açmak isterdik düğümleri
ama avuçlarımız katılaşırdı.
ölülerin ait oldukları yere gitme vakti geldiğinde
biz onların geçmişiyle baş başa
aynı karanlık evde beklerdik.
bir hakikat ısrarı ve inatla.

o zaman yılanlar kanatlanıp
konuşur bize.
kimsenin duymadığı kelimeleri şairler duyar.
o şairler ki,
parmaklarına gül dikenini battığında kederden ölen!
o şairler ki,
avuçlarına tutuşturulan bir kefenin ipini bağlarken
tüm insanlığı sarmalayıp
toprağa gömen.

iki nehri var suriye'nin

güllerin kesilişinden söz eden
bir kadın tanıyorum ben.
nehirleri adları ile bilen.
“iki nehri var suriye'nin
biri fırat
diğeri kan!” diyen.*

ve senin geçtiğin sınırlardan
bir galaksiden geçer gibi geçen.
samanyolundaki sessizliğe aşına bir kadın.
“beni ancak gece
göğsümdeki yaradan tanırırlar...”
diyor.*
onun ölüleri sayılamayacak kadar çok.
geçmiş ise bir yara yeryüzünde.
yıldızlara bakıyoruz
köklerimize bakar gibi
ve toprağın altına.
ölülerimizle bir konuşma,
bir konuşma ki
bitmiyor hiç.
köklerini uzaklara sürükleyen bir kadın o,
bir eteği toplar gibi yerden.

---

* *ethel a.*

sen daha fazlasını gördün,
hepimizden öndeydin insanlık yarışında.
göğsün tuhaf bir solukla dolup taşarken
yeryüzünden eksilen kan,
senden gidiyordu sanki.
damarlarında dinmeyen bir coşkuyla
koşuyordun
koşuyordun
nefesin tükenene dek.
yıkılmış sokaklarında dünyanın
bir inat ve ısrarla
koşuyordun evet,
bize değil
bir inancın kaybına koşuyordun.
bense çoktan görmüştüm sonu
güllerin kesildiğini
tabutların hazırlandığını.

o yorgun şehirde,
koyu ceviz tabutların
karanlığını gizlemek için
beyaz gülleri kesiyorlardı
incelikle.
ölümü değil,
kederi örten.
beyaz gülleri.

serpentine gallery / Londra 2016

II. bölüm

güneş

apollon'un kurtları

ağaçların içinde gizlenen
periler
dışarı çıksın diye
dallara üç kez vuran tanrı
tık tık tık,
heey aşk
sen misin
gelen?

hellas (ışığın taşı) 2017

unutuştaki tanrılar

**şehri terk etmesin diye
kanatsızdır melek.**

söyle bana

cam göbeği denizim benim
söyle bana
benim misin hâlâ?
göğünün genişliğini özlemem,
uzak kalmam ışığından
yetmedi unutmama.
bu kimseye ait olamayacak kadar derin
tarihinde parıldayan histen vazgeçmeyişim
hep sana çekilişim son değil elbet.
ey sevgili denizim,
kubbelerinde şehrin
yankılanan sesle
hep içimdesin.

güneşim benim

ah güneşim benim
ne gizlisin.
sana varmak için büyüttüğüm kanatlar
yorulmak bilmeyecek.

ah ölümsüz güneşim benim
ışığını n'olur batır
batır kalbime.

ve şarkım

kristallerin
yıldız ışığının
ve gümüş nehirlerin üzerinden
uçarak
her şeye baştan başlayacağım.
inanmanın gerçeği
ve rüzgârın dilinde şarkı olan ruh.
bana ne gösterildiyse aydınlığında güneşin
duyacağım.
merak yerini titremeye bırakmayacak bu defa.
ışık var yolumda
ve şarkım köklere bağlanmış çoktan.
bana yol olan
her taşa basacağım tek tek.
her sesi duyacağım yeniden.
kalbimin bana fısıldadığı
kelimesini çözemediğim o ağlama için
en başa döneceğim.
bilerek
gerçek ışığın yürekte durduğunu.

atina / istanbul 2017

giz

**siyah kanatların gizlediği bahar sevinci
kırlangıçlar...**

muska

kimdi o masumiyeti bir muska gibi
boynunda taşıyan?
aklım beni bilmediğim karanlıklara
cesaretle dalmaya kışkırtıyor.
sen o karanlıkların en derinisin!

yakalanan nedir,
benzerlik mi?
gözlerin
inişte başlayan çakışması
ve kirpiklerin uzunluğu
daha fazlası değil.
belki nefestir biraz da.
soluğu kaplayan zerrelerin
bir uzay karanlığında seyrederken
dayanak olma,
olabilme hali.
oradayız işte,
ikimiz
tutunacak bir kainat bulamamış
o çelimsiz varoluşun magmasında
gülümsüyoruz birbirimize.
benim ağzımda bir gelincik var
sen gözyaşının kristal kesliğini
gizlemek için özenlisin yine.

insanı incitmeyecek
tek söz bulunmadı henüz.
her söz incidir.

o kadar sessiziz ki
hırıltılarla konuşuyoruz.
arkaik iki hayvanın
kainattan devşirdiği dille
ses veriyoruz birbirimize.
bu bir 'sevme' diyorsun bana.
kalbin aldığı mesafe bu.
yıldızların zamanından önce
karanlığında yol alma!
oradayız işte
bir dayanak bulsak
varacağız bir anlama.
kalp bunca akarken
bedenin güçsüz kalışı
ve dağınıklığı uzayda.
beden oraya ait olmayandır diyorsun,
ruhtur bize yol gösterecek olan.
elbette ruhu izleyeceğiz,
onun peşinden gideceğiz.
tereddütsüz onun izinden.

ben dağılan kalbimi tutuyorum
sana akmış olanı.
gecenin yorgunluğunu tanımayan
o acemi kalbe
söz geçirmeye çalışıyorum.
senin saklanarak adımladığın o sokaklarda
bir uzay boşluğunda ilerler gibi
eşlik ediyorum varoluşuna,
kelimelerine
ve gözlerinin
inerken artık oturan anlamına.
o bakış bizimdir
o bakış sonsuzluk içinde bulduğumuz
ışıklı bir dehlizdir.

sen müziği anlatırken
gördüğüm duyduğumdan hep fazladır.
sana belki söylemedim
ama hissettim sevgilim,
iki kalbin benzerlikte
nasıl bir karanlığa düştüğünü.
tut elimi
düşeceksek
birlikte düşelim.
tut elimi
bir dayanak yoksa insana
birlikte ürperelim.
ve ben bunları düşünürken
boşluğunu büyüten kainat
aşkın 'bir olmak' olduğunu haykırıyor,
aşkın, bir yıldız kayması anında
yüreğe saplanan kırık bir kanat olduğunu.
o kırık kanatla uçuyoruz birlikte.
o kırık kanatla biz
ölümsüzüz.

her çare güneştedir

bana nehirleri yaz diyorsun
ruhta ilerleyen kış nehirlerini.
bana suları anlat diyorsun
kayalarda gizlenen suları.
ben hep aynı dili konuştum.
şarkım değişmedi.
aynı kederle baktım yıldızlara
aynı solukla duydum varoluşu
“ona biriktin!” diyorsun,
“fena mı?”
evet biriktim yıllarca
doğumunu bekleyerek ruhun karanlıkta.
sonsuz dehlizlerinde kainatın
kelimelerle dolaşmam bundan.

ama artık biliyorum
ertelenmiş her yolculuk
varmanın büyüklüğünden.

ve dinmeyen karmaşı insanda.
kainat o billur aydınlıkla
göğsüne bastırırken ruhları,
okşarken varlığı aşkla.
ahh ne çok belirsizlik
sana varmak
sana varmak
ve sende kalmak için.
değil mi ki, sırlarla dolu
ve karanlıkla sarmalanmış bir pıhtı insan.

ya yıldız ışığı
beraber koyulduğumuz o yolculukta
bize eşlik eden zerreler.
yerde biriken tek damla suyun beni götürdüğü
o derinlikler.
dalganın kıyıya vuruşu
o delirmiş akışta.
kıyıyı döven her arzunun
kendisiyle dolu hırçınlığı.
ama unutma,
her çare güneştedir
ışıktaadır her çare.

bir rüzgâr eser portakal bahçelerinden

başkalarının dilinde
vardığımız yükseklikler
elbette karşılamaz bizi.
duayla ulaşılır ancak
açık duran kapılara.
sonrası yok.
mesafeler ve gölgeler arasından
bulduğumuz renkler
karanlığın soluğu gibi.

bizler 'doğumumuzu anlatmak için yaşarız' evet.
toz kaplarken evin rüyasını
doğumumuzu anlatmak için katlanırız dünyaya.
aynı anda bakıp birbirimize
'hiçiz evet' dediğimiz o anda
bir rüzgâr eser portakal bahçelerinden
badem ağaçlarından bir rüya.
ve ben görürüm vadilerin serinliğini,
birbirimize varmamızın eşiğinde
sana gelmek için kat ettiğim
mesafeyi.

öyle ya, yakınlık ölçülmeye gelmez.

ve taşıdığım o heykelin avcundaki izi
bir kez daha çiziyorum bilmediğim bu ülkede.
buzlara çiziyorum siyah bir mühür gibi.
kaç asır geçmiş
birer hiç olduğumuzu anladığımız yerden
bugüne saymakla bitmez.

senle ben
suya düşen
iki cılız gölgeyiz.
ışığın ölümünü gördüğümüz
o yerden bitime.
evet çıktık o yüksekliğe birlikte
bir kadının avcuna bırakılan sözlerin
acıtacağını bilerek.
çıktık gerçeği sezerek.
ve sonrası
bilinmez
sonrası bilinemez.

albero bello 2017

ne kalacak geriye

ne kalacak geriye
verilen sözler mi?
yahut yıldızların toprağında
karşılık bulan esrime.

nereden düştük biz,
hangi belirsizlikten
yeryüzüne?

gümüş merdivenler

bilmediğim o yüksekliğe
beni taşıyan
gümüş merdivenleri tırmandım tek tek.
ve bekledim.
tatlı sözler acıdığında çoktan
çıkılacak bir yükseklik varmış gibi hâlâ
avutarak kendimi.
şimdi kar suları alıp götürüyor sevincimi.
kar suları bir zamanlar tırmandığım
zirveleri eritiyor.
bir şairin sezgisine bırakıyor dünyayı,
bir şairin incinmiş kalbine.

verona 2017

belirsizlik

yılın son günü
en uzun gün.
dışarıda ışıkları gizleyen belirsizlik.
ve kelimelerin gelmeyen sesi.

sessizlik,
kalbimde işleyen gerçek!

hangi eksiklikten

ey nehir söyle bana
nereden akmaktasın
hangi eksiklikten?
sularında parıldayan ılık
kalbi büyüleyen.
o parlıtıda salınıp duran
salkım söğütler ve de.

ey nehir söyle bana
nereden akmaktasın
ve ne gizlemekte?

*20 nisan / irlanda
annemin 80. yaşgünü*

eşik

bense kendi hücresinde oyalanan.
ve karanlığa inancını tazeleyen
gururlu bir mahkum gibi adımlıyorum yeryüzünü.
adımlarım dönüp dönüp aynı şeyi söylüyor bana;
tüm eski sözlerin, eski inançların,
pişmanlıkların yeniden hatırlanacağı bu eşik...

yağmur yağıyor
ve ben
dünyanın yaratılmakta olan gerçeğine
'neden' diye soruyorum
neden?

highgate / londra 2017

ışığın bükülmesi

I.

ölü ışıklar
ölü yıldızlar
ışığın bükülmesi
ve kelimelerin.

II.

gücüm var hâlâ
kelimeleri iyileştirmeye
kainatla konuşmaya
gücüm var.
başlayabilirim karanlığı aralayarak
bakmaya ruhun gözlerine.
ve başlayabilirim
adını koymadan bildiğim
anları saymaya.
gittim başlangıca
bana bir armağan olarak sunulan
yaratılışın sancısına gittim.
çünkü aşınayım o ağrıya.
karanlığın şarkısını öyle söyledim ki
ışık oldu içim.
acının sırrına öyle vardım ki
sevinç oldu nefesim.
ve ışığın bükülüşünde aldığım yol
öyle sonsuz ki
çekiyor beni hiçliğe
zamansızlığa çekiyor.

yıldızların gizi
çiçeğin şahlanışı
ve kanda büyüyen insan olmak.
ve aradığım cevap
dinmez
dinmez.

akropolis 2017

gerçek sessizlik sesle doludur

bir kez
bir kez daha
inandım.
kelimeler doğamdır benim
müzik kanım.

kelimelerin tanrısı şair

boşuna değil sana sığınmam
kelimelerin tanrısı şair
senin bıraktığın yerden başlayacağım adımlamaya,
insanı anlamaya senin bıraktığın yerden.
gölgelerle dolu hayatın gözlerine bakacağım
bıraktığın yerden bir saflığı tamamlamaya.
ve boşluğa bıraktığın yerden.
içinde dünyanın tüm rüyalarını taşıdığını söylüyorsun*
dünyanın bir rüya olduğunu bilerek.
bunca yıl yenilginin kanatlarını parlatarak uçman
varoluşun göğünden belirsizliğe.
ve elbette
sessizlik içinde sessizlikler büyür
birbirini duyan”

zürih / istanbul 2018

---

*
pessoa
gulleric

sahi

ışıkla yazılacak bitim
bir veda için eksik olanla.
tek tek bakacağım ağaçlara
yaprakların ait oluşuna
taşların tamlığına.
ve rüzgâra
hiç dinmeden sürdüren hevesini.

nerede biter sahi
nerede kırılır istek,
dervişlerin başsız ve boyunsuz
olmaya adanmış
tokluğunda mı?

doğmak

doğmak
acıdan bir elbise
giymesen eksiksin
giysen ölüm.

oith / herkül'ün dağı 2018

görünmez maviliğim

o ışık dehlizinde
her şeyin cevabı var.
bir yıldız olduğum gecenin
göğünde asılı olmam hâlâ.
ve bedenimin seğirmesi
kainatın müziğine eş.

aynı notada olmanın bilinciyle
ağaçları selamlıyorum tek tek.
daldığım mağarada vardığım ışık
görünmez maviliğimdir benim.
uçarken bir hakikatten diğerine
yıldız tozlarından iz sürmem
öyle büyüyor ki içimde.
karanlık yok orada
karanlık yok varoluşta...

ey yanılığ

boş lahite dönüş
boş bırakılan anlama
bahar çiçeklerinin kışta dirilişine
erken kanatlara.
ve çam kokuları içinde
sönen yıldız yağmuruna.
hevesle adımladığım her taşın
sessizce konuştuğu
o gizli dile dönüş.

benim dönüşüm
hakikat bildiğim
o saflığa.
aldanıssa eğer
evet söylüyorum:

ey yanılığ ne güzelsin!

ne sırlı duvarların
ve ne parlak suretin aynada.
çarptım işte bir kez daha
gerçeğe çarptım bilerek.
ve bitti sorular.

kayıp

**göğün yedi katında kayıp olan taş
şimdi avcumda.**

III. bölüm

toz

elbette kadınlar

karia kadınları'na

elbette kadınlar taşır yükünü evin
gözler ağlamaklı
ve yorgunken.
ahh bir vadide gün batarken hissedilen hüznün
ve zamanı taşır gibi kalbinde gül taşıyan genç kızlar.

her acının kaydının tutulduğu o yükseklikte
kadınların taşıdığıdır hüznün,
bir şey söylemek için tarihe,
o dik duruş
bilinmeyeni söyler ölümlülere.
olmayan tanrıların tapınaklarını
gölgelerle dolu.
olmayan tanrıların bakışlarını.

ya olan,
olan nedir hikâyemizde
aydınlık ve ışığın çözölemeyen anlamı mı?
ahh esirgenmiş gerçek.

athos 2018

göl bahçeleri

ağzında şeker tölbendiyle
akdeniz'i ağlamadan geçmek zorunda kalan
kız çocuklarının şarkısı;

elbette gül bahçeleri gömölü kalbimizde.
paslanmış beşiklere yaslanıp açan
inatçı güllerden bir neşe.

girit 2018

    m  neccim

yıldız okuyan     m  neccim
yola koyuldu unda,
beklemektir payımıza d   en.

ve sabır
ruhu incelten.

I.

bana diyor ki
yaz karanlığı,
başlangıcı yaz.
affetmeyi ve de
affetmeyi yaz.
belki de sırdan başlamalı
sarmalanmış gerçeğin yüreğine
gitmeli korkusuzca.

adı hüznün olmayan hatırlama
adı bekleyiş olmayan doğum.

evet doğacağız birlikte.
gölgeler
gölgeler
hakikatin dilinde henüz ağırlıkken
gölgeler kaybedecek varlık savaşını
ve gerçek kazanacak.
bana diyor ki
yaz acı olanı,
başlangıcın düğümünü yaz.
doğudan batıya atılan
kemendi ve de.

II.

bana diyor ki
yaz acı olanı
karanlığı yaz.
çünkü cevaplar orada gizlidir.
karanlıkta yola çıkmak hayattır.
yaz acı olanı
yolu yaz.

III.

o sahte tacı indirdim başımdan.
şimdi başlayabilirim saymaya gerçeği.
tırmanırken yalınayak
duyuyorum mermerin nabzını
damarın acısını duyuyorum.

acı dinmeyendir zamanda
ya mekân?
hep ve daima karanlığı
kendinde tutan.

bana diyor ki
yaz acı olanı.
acı olan evdi.
ondan gitmek ve varmak arasında
ışığa çekilen ruhtu acı olan.
kanatlarım açılıyor
ve dönmek için sebeplerim var.

IV.

bana diyor ki
yaz acı olanı
acı olan ışığın ölümüdür insanda.
karanlığa yenilen insanın
gölgelere alışmasıdır.
kainatın dilini konuşurken
gözlerin irisinde kımıldayan çizgidir
acı olan.
kelime yetmez çünkü
ama ötesi ne?
görünmezin var mıdır dili?
ya heves
ayakların bizden önde gitmesi boşlukta.
ve kalbin
mekân olmayı bilmesi arayışa.
orada yitirdiğinde inancı
açılacak dehlizleri bilmesi.
akla ve zamana sığmayan o som ışık
'ruhtan önce
kusura yakın'

kusur oyalayandır çünkü
insanı zamanda.

kusur mekânda tutandır.

şimdi yorgunluğumu alan ışık
kanatlarımı müzikle doldururken
parıltısıyla bir perinin
aşacağım yanılgıyı gösteriyor
isim bildiğim varlığı ve de.

tozun bilincine vararak
zerreyi geiyorurur taşta.
orada ölüm yok.
acı yok orada.
sahip olunmayan yurt da.
ve gurur
hani efendinin ayağına yapışan o ağırlık.
parçalanan gurur kalkacak yerden
gözyaşı szlp yıkayacak toprağımızı.
orada varacağız gerçeğe
sadece orada
acı olanda.

elbette gül bahçeleri gömülü kalbimizde.
paslanmış beşiklere yaslanıp açan
inatçılı güllerden bir neşe.

EVEREST

www.everestyayinlari.com

[f/everestyayinlari](https://www.facebook.com/everestyayinlari)

[t/everestkitap](https://www.twitter.com/everestkitap)

[i/everestyayinlari](https://www.instagram.com/everestyayinlari)

